ORALITATEA DIGITALĂ – O FORMĂ HIBRIDĂ ÎNTRE LIMBAJUL ORAL ŞI CEL SCRIS SAU O ALTFEL DE ORALITATE

VIORICA MOLEA*

În comunicarea mediată de computer cercetările de specialitate au relevat aspecte inedite, care se reflectă, în cele din urmă, şi în comunicarea obişnuită, tradiţională. În cadrul opoziţiei oral/scris se produce o fisură prin apariţia unui nou tip de comunicare umană, şi anume *oralitatea digitală*, o formă hibridă între forma scrisă şi cea orală a comunicării, aşa-numita *oralitate scrisă*, realizată prin intermediul spaţiului virtual, internetul. Cu câţiva ani în urmă, Ioan Milică anticipa că, „sub influenţa comunicării prin intermediul internetului, configuraţia stilistică a limbii ar putea înregistra noi variante ale stilurilor informale" (Milică 2009: 166). Credem că acest lucru se întâmplă deja şi, pe lângă tipurile tradiţionale de limbaj oral, informal sau substandard, mai ales ale exprimării spontane, nepregătite, a apărut o altă ipostază a oralităţii, oralitatea scrisă, care exprimă noile tendinţe în evoluţia tehnologică a limbajului. Aceasta presupune toate formele de manifestare din reţeaua virtuală, care nu se supun normelor standardului. Este vorba de limbajul SMS-urilor, al conversaţiei pe chat sau pe reţelele de socializare, comentariile apărute pe site-urile diverselor publicaţii oficiale, dar şi, parţial, corespondenţa prin e-mail. „Până la apariţia internetului. vorbirea spontană se producea în formă orală. Pe internet însă, limba vorbită vie, naturală, este fixată în scris" (Kuznețov 2011: 11). Cercetătorul rus, care a investigat cu multă atenţie fenomenul, analizând comunicarea utilizatorilor din aplicaţii online precum ICQ, Skype sau din reţele de socializare cum sunt Facebook ori Vkontakte, constată că, „deşi mesajele utilizatorilor sunt în formă scrisă, totuşi, în

* Universitatea de Stat din Moldova, Chişinău, str. Alexei Mateevici, nr. 60, Republica Moldova.

Distinsul Profesor şi Savant Stelian Dumistrăcel este unul dintre prietenii vechi şi foarte apropiaţi ai şcolii filologice basarabene încă de la începutul anilor '90, când au demarat conferinţele Iaşi – Chişinău, extrem de necesare şi oportune, în special, pentru noi, cei din Republica Moldova. Aceste întruniri au constituit un debut promiţător pentru mulţi cercetători ai limbii române de aici. Domnul Profesor a fost mereu prezent atât prin participarea la aceste memorabile evenimente ştiinţifice, la alte activităţi, în special, ca referent ştiinţific al tezelor de doctorat, cât şi prin lucrările Domniei Sale, repere fundamentale pentru studiile multor cercetători basarabeni.

Suntem şi azi în calde relaţii prieteneşti, colegiale şi îi purtăm o deosebită recunoştinţă, admiraţie şi respect. La mulţi ani, Domnule Profesor Stelian Dumistrăcel!

ALIL, t. LVII, 2017, Bucureşti, p. 283–290

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

realitate, ele au particularități ale oralității" (*ibidem*). Mai mult decât atât, din cele circa 300 de mesaje analizate ale utilizatorilor din ICQ, Skype şi din rețeaua Facebook, „în 286 din cazuri […] sunt atestate trăsături caracteristice ale stilului familiar oral" (*ibidem*), ale cărui particularități principale sunt enumerate în continuare.

După unii cercetători, acestea sunt limbaje separate, deja bine conturate, cu particularități specifice. Astfel, „această diversificare este descrisă de David Crystal (2006), care recurge la noțiuni precum «Netspeak» şi «e-discourses» (e-discursuri) pentru a propune disocieri între varietăți precum «limbajul e-mailurilor», «limbajul forumurilor (engl. chatgroups)», «limbajul lumilor virtuale (engl. MUDs)»" (Milică 2009: 165). O descriere pertinentă a fenomenului lingvistic atestat aflăm la I. Uruşciuc: „Distingându-se prin rapiditate, eficacitate, dinamică, stocare importantă a datelor şi utilitarism, caracterul virtual al noului limbaj (cu formele-i specifice SMS, chat, Messenger, e-mail etc.), influențat mai mult de limba engleză, se afirmă ca un mod de comunicare universal acceptat în interiorul şi în afara mediului electronic […]. Astfel, asistăm la impunerea, tot mai evidentă, a unui limbaj special, original (dar şi clişeizat), simplu şi sintetic (cu propriile sale reguli şi metode de folosire)" (Uruşciuc 2008: 114). Acest tip de comunicare online (chat, pagina de discuții, comentariile de pe blog, site, forum, portal, twitter etc.) „se realizează prin scriere (grafie) şi lectură deopotrivă" (Ungureanu 2014: 6). El se produce după modelul clasic față în față, doar că lipseşte contactul vizual şi auditiv – elemente esențiale într-o conversație pe cale orală –, iar textul vorbit este redat în scris. „Comunicarea online sau chat este o formă de interacțiune foarte asemănătoare cu conversația fatică, diferența fiind dată de faptul că nu există contact vizual şi acustic" (Amza 2005: 437). Astfel, problema de bază în discuția pe chat devine lipsa unui mecanism care ar reda emoția, impresia, sentimentul, atitudinea, altfel spus lipsa aspectelor nonverbale şi paraverbale în exprimare. De aceea, utilizatorii acestui tip de comunicare creează diverse elemente grafice, pictograme, pentru a exprima încărcătura afectivă a conversației online scrise. Producerea unei „întâlniri" *face-to-face* prin scris aduce o înnoire parțială a codului scris. Pentru aceasta a fost nevoie „să se găsească un substitut scris sau paraverbal pentru mărcile intonației şi expresiile mimico-gestuale produse într-o conversație, în special pentru cele legate de exprimarea emoțiilor" (Amza 2005: 438) Astfel, utilizatorii internetului, în cea mai mare parte tineri, au creat şi un set de semne, care surprind diverse stări, atitudini, aşa-numitele *emoticoane* (sau *emoticonuri*, termen neatestat în dicționare). Cuvântul *emoticon* vine din engl. *emotion*„sentiment" şi *icon* „semn". Ele sunt scurte şi simple şi, deşi universal recunoscute, nu sunt reglementate conform vreunei normări (Grosseck, Negru 2008: 4). Referindu-se la pictogramele care înlocuiesc limbajul nonverbal şi pe cel paraverbal, Elena Ungureanu arată că nerealizarea, în conversațiile online, a mimicii, gesturilor, tonalității sau modulațiilor vocii, „extrem de importante în reproducerea expresivității limbajului natural" este motivul care a stat la baza apariției „pictogramelor denumite *emoticoane*, reprezentând imagini sugestive de dimensiuni minuscule, de o mărime apropiată cu a literelor de tipar" şi având scopul de „a facilita descrierea emoțiilor pe care le trăim în timpul comunicării şi de a face mai

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

rapidă comunicarea online" (Ungureanu 2014: 10). O altă denumire pentru aceste semne, necesare atât exprimării unei stări de spirit, cât şi funcţiei fatice a dialogului virtual, este cea de *imagem*, propusă de I. Pomian, care notează că, în spaţiul lingvistic românesc, limba română şi „romgleza" ar fi codul predilect în conversaţiile pe internet, la care se adaugă animaţia (*imagemele*). „Termenul *imagem* [s.n., pl. *imageme*], susţine cercetătorul, denumeşte un simbol sau o combinaţie de simboluri utilizat(e) pentru a transmite într-o manieră extrem de concisă un conţinut emoţional sau o opinie în mesajele scrise" (Pomian 2009: 5). Totuşi, în ciuda faptului că aceste elemente iconice au o răspândire importantă în textele de pe chat, nu au fost încă studiate suficient de specialişti. Nu există o statistică a lor şi nici o metodologie unică a clasificării privind utilizarea acestora. Deoarece sunt prea multe (orice utilizator poate să „născocească" un emoticon), un inventar complet este imposibil de făcut chiar şi de către cel mai înfocat susţinător şi utilizator al lor. Mulţi consideră că este necesară o selecţie a emoticoanelor celor mai relevante ca o condiţie ca acestea să fie într-adevăr instrumente nonverbale şi paraverbale comode în comunicarea pe net. Aşadar, emoticoanele nu constituie, deocamdată, un sistem fix, accesibil pentru toată lumea, bine pus la punct, şi credem că până la fixarea acestora într-un cadru lingvistic normativ mai este mult. Procesul de creare, de „producere" a emoticoanelor este în derulare, iar utilizarea lor în conversaţiile online rămâne la discreţia utilizatorilor. Adesea, pentru redarea unor stări afective similare sunt utilizate mai multe feluri de emoticoane.

Se pot distinge două tipuri de texte scrise virtuale: cele care utilizează, în cea mai mare parte, un limbaj literar standard (email-ul, blogurile) şi textele care se constituie din elemente ale oralităţii (chat-ul, sms-ul, twitter-ul, messenger-ul). Diferenţe semnificative în felul de a scrie într-un e-mail, pe chat, pe forumurile de discuţii sau pe bloguri remarcă şi C. Mladin: „SMS-ul şi chatul sunt mai apropiate de comunicarea orală, blogurile şi forumurile se apropie mai mult de comunicarea scrisă" (Mladin 2008: 239). Astfel, referindu-ne la comunicarea virtuală şi la exprimarea oralităţii în diferitele ei variante, deosebim două tipuri de „oralitate" digitală: a) scrisă şi b) reprezentată de conversaţia prin canalul video.

a) *Oralitatea digitală* în comunicarea *scrisă*, reprezentată de reţeaua virtuală, presupune mai multe aspecte: e-mail-ul, SMS-ul telefonic, chat-ul, comentariile la articole publicate pe diverse site-uri, toate reţelele de socializare.

Referitor la standardul scrisului în comunicarea pe internet, întâlnim un termen care îl completează pe cel de oralitate digitală, şi anume *cyberscrierea*, „termen generic tot mai răspândit în literatura de specialitate străină («scrierea în mediu electronic»)", denumind „forme şi practici destul de diferite de comunicare scrisă, care pot fi puse alături din dorinţa unei simplificări metodologice şi în virtutea faptului că prezintă mai multe caracteristici comune decât note diferenţiatoare (SMS, IRC [acronim pentru Internet Relay Chat, n.n.]" (*ibidem*: 239). Acest nou aspect al menţinerii contactului între indivizi în reţeaua virtuală, „ce reinventează stilul epistolar, se datorează, într-o bună măsură, şi reconfigurării funcţiilor iniţiale ale acestuia (comunicare şi socializare), precum şi adăugării la

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

acestea a altora noi" (*ibidem*). El se realizează atât în varianta *online*, cât şi în cea *offline*, ultima fiind reprezentată, în primul rând, de e-mail şi de blog, dar şi de alte căi de acces virtuale (cu unele variaţii: bunăoară, aşteptarea unui răspuns mai rapid), precum Skype, Facebook, WhatsApp etc. „Comunicarea offline este reprezentată de e-mail şi grupurile de discuţii sau scrisoarea spirală. E-mailul este modalitatea de comunicare cea mai frecventă datorită faptului că este cel mai uşor de utilizat" (Amza 2005: 437). Varianta offline are similitudini cu scrisoarea în accepţie mai veche, când emitentul este în aşteptarea, posibil de lungă durată, a răspunsului. Totuşi, durata aşteptării aici nu depinde de factori obiectivi (cum ar fi poşta, în vechiul mod de comunicare epistolară), ci strict de cei subiectivi (de disponibilitatea/non-disponibilitatea receptorului).

Comunicarea online presupune o serie de elemente noi, trăsături care reflectă procese în derulare ale constituirii acestei forme inedite, fapt care contribuie la evoluţia limbajului, orice mijloace ar fi utilizate. Astfel trăsăturile acestor varietăţi de limbaj virtual capătă contur din ce în ce mai clar, remarcându-se, după cum menţionează toţi cei care investighează fenomenul, o primă caracteristică de bază: oralitatea. Este evident că limbajul folosit în conversaţiile online este drastic revizuit datorită redării lui în scris, fiind prin esenţă oral. Sunt ignorate normele ortografice, de punctuaţie, gramaticale şi stilistice din cauza mai multor factori ce caracterizează acest nou mod de comunicare. Deşi are multiple avantaje de altă natură, precum rapiditate, economie de timp şi de bani, confort psihologic, o mai mare incluziune socială, mai ales pentru persoanele timide, totuşi acest mod de a „vorbi", de a comunica, prin noutatea sa absolută, i-a luat prin surprindere pe oameni şi ei s-au pomenit în situaţia de a improviza din mers anumite reguli de comportament şi de exprimare în reţeaua virtuală. Constatăm o mobilitate extrem de intensă a formelor de exprimare în conversaţia pe internet. Ion Uruşciuc enumeră câteva dintre problemele apărute în raport cu noua formă de comunicare umană prin SMS: „Cu toate avantajele pe care le oferă, SMS-urile se îndepărtează tot mai mult de rigorile limbii literare, normele gramaticale elementare fiind ignorate" (Uruşciuc 2008: 115). De asemenea, „o altă trăsătură a limbajului virtual al SMS-urilor este scrierea, în funcţie de intenţia discursului, cu majuscule sau cu minuscule. Adesea, pentru a individualiza un cuvânt, se scrie: *Tre s plec URGNT!* [= *Trebuie să plec URGENT*]. În general, majusculele «traduc» nervozitatea, urgenţa, nerăbdarea sau emoţiile puternice" (*ibidem*). Menţionăm totodată că, pentru o mai rapidă comunicare virtuală, a fost creată şi o structură permisivă de limbaj, în ea făcându-şi cu uşurinţă loc diverse forme, multe dintre ele devenind consacrate prin uz, care, pentru cei neiniţiaţi, devin inaccesibile (de exemplu, abrevierea cuvintelor sau acronimele, cunoscute de cei mai pasionaţi internauţi, argourile create prin trunchiere, mult vehiculata „romgleză"). Un element specific, extrem de îngrijorător pentru filologi, este şi anularea normelor ortografice, gramaticale sau lexicale în vigoare. În textele de pe diverse bloguri întâlnim publicate mostre de astfel de discuţii pe chat. Vă prezentăm un exemplu, preluat de

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

pe blogul lui Vintilă V.: 1. *Cred k apare …da numi explic qm no apărut deja p pc… . Am văzut un clip p youtube qm juk unu p laptop gta 4 …qm se poate…!*; 2. *În momentul de fatza exact să iți spun nu ştiu , k mi lam făcut la comandă şi erau Reduceri şi alea alea Dar am un site perfect … dacă pot s îl postez aicia … e legat de componente şi prostii deastea dacă e ilegal reclama … revino cu un reply să iți dau prin pm* (Vintilă 2011).

Semnificative sunt modificările sau inovațiile la nivel lexical ale celor care scriu SMS-uri, între care „fenomenul prefixării excesive […] (*superfericit(ă)*, *megaocupat(ă)* etc.), frecvența crescândă a anglicismelor (*cool*, *OK* etc.)" (Uruşciuc 2008: 115). Extrem de populare în comunicarea pe internet sunt abrevierile de tot felul, care însă nu pot fi descifrate de oricine. Înşişi bloggerii remarcă acest lucru, admițând că pe toate rețelele de socializare sau de comunicare online (Yahoo, Messenger, Facebook, Twitter etc.) prescurtările şi emoticoanele sunt prezente în exces, iar printre acronimele utilizate frecvent „se numără cele din limba engleză, cu toate că există şi prescurtări ale cuvintelor autohtone" (Popa 2013). C. Popa prezintă o listă întreagă de prescurtări (abrevieri) folosite de internauți pe rețelele de socializare. Reproducem câteva: „*ASL*: *Age/ Sex/ Location* – Vârstă, sex, locație; *FB: Facebook*; *GM*: *Msg: Mesaj; PLS* sau *PLZ: Please* – Te rog; *NPC* – Nu ai pentru ce; *NP: No Problem* – Nicio problemă; *HRU – How are you?* – Ce faci?; *CF:* Ce faci?; *NB*: Noapte bună; *BN*: Bine; *E1: Everyone* – Toată lumea; *F2F: Face to face* – Față în față; *143*: *I love you* – Te iubesc; *4: For* – Pentru; *^5: High five* – Bate palma"…(*ibidem*). Observăm, din dicționarul întocmit de blogger, că nu există un sistem de creare a acestor forme de comunicare, iar structurile abreviate, cuvintele încifrate reprezintă nişte invenții ad-hoc, aleatorii, apărute la discreția şi după bunul-plac al utilizatorilor acestei noi forme de comunicare.

b) *Oralitatea digitală – conversație video* se realizează prin rețeaua virtuală Skype, Facebook, WhatsApp etc. în formă orală non-clasică, întrucât nu sunt respectate toate elementele constitutive ale conversației față în față.

Chiar dacă există contactul direct dintre doi sau mai mulți interlocutori, alte condiții de realizare a vorbirii spontane nu sunt îndeplinite. Este vorba de elementele extraverbale sau de aşa-zisele contexte situaționale, cadrul, circumstanțele fiind selectate deliberat. De regulă, spațiul este unul închis, ori, dacă este deschis, este secvențial, aşa încât, în absența cadrului pentru deschidere psihologică, conversația se manifestă altfel decât în condiții naturale.

Din considerentele menționate există câteva trăsături definitorii pentru acest tip de oralitate digitală:

– conversația se derulează în condițiile unei exprimări non-verbale limitate, în virtutea canalului de emitere şi receptare (ecranul computerului sau al telefonului mobil) prea mic;

– unele mişcări, de exemplu cele efectuate cu tot corpul, fie sunt limitate, fie lipsesc cu desăvârşire – iarăşi din cauza spațiului mic de manevră;

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

– în dialogul video nu sunt implicate unele elemente extraverbale importante (mirosul sau atingerea) pentru a conferi discuției un caracter apropiat (în cazul conversației informale).

Pe de altă parte, oralitatea digitală presupune o abordare cu totul nouă a conversației familiare. Ea se produce în rețeaua virtuală cu oricine se implică în ea. Cu alte cuvinte, tonul familiar, adresarea amicală, oarecum intimă, informală, nu-i vizează doar pe cei care au un statut veritabil în acest sens în viața reală. Adesea, în rolul respectiv (de prieteni apropiați cărora le poți spune orice şi din intonație, dar şi utilizând limbajul specific) apar indivizi absolut necunoscuți, oameni foarte diferiți ca interese, statut social, sex sau vârstă. Aceştia se comportă în spațiul internetului, de regulă, ca vechi prieteni, ca semeni ce împărtăşesc multe lucruri şi interese, iar în viața reală ar putea nici să nu se salute din simplul motiv că nici nu s-ar recunoaşte. Am putea vorbi, în acest caz, de o familiaritate virtuală, specifică doar comunicării pe internet. Aici apare o problemă de identitate umană, care se manifestă prin frustrări şi deziluzii în spațiul adevărat, real, o stare de insatisfacție, îndeosebi la tineri, care duce la o detaşare de realitate, subiecții retrăgându-se în spațiul închis şi iluzoriu al internetului. Pe lângă avantajele pe care le oferă, de dezinhibare şi decomplexare a unor indivizi care au anumite probleme psihologice, comunicarea de acest gen devine astfel un pericol de anarhizare a limbajului, a ordinii de exprimare pentru diversele nişe de vorbitori, având riscul de amalgamare a stilurilor, care să se răsfrângă în comunicarea reală. Totodată, am putea urmări deteriorarea limbajului standard, fapt înregistrat deja în unele publicații online, în special pe blogurile de pe site-urile acreditate, care mimează astfel coalizarea cu majoritatea tânără şi mediocră, inducând o modă a nonşalanței în comunicare, în care demnitatea sau sobrietatea exprimării devin vetuste, depăşite. Prezentăm un exemplu de acest gen preluat dintr-un blog de pe un site oficial: „Da, *asta* este o simplă observație: în Moldova KGB-ul *e cool*. *E beton*, *e tare*, *e mişto*, *e băț.* Şi kaghebiştii *îs tari*. Şi FSB-iştii, deşi sună un pic mai prost. Şi securiştii, în general. Oricum, kaghebiştii sunt *cei mai tari*" (Vakulovski, *KGB-ul e cool*), în care relevăm, chiar din titlu, o avalanşă de termeni familiari, argotici sau neologici la modă, pe care îi vom atesta foarte frecvent în discuțiile juvenile, inclusiv în comunicarea pe internet. Astfel, cercetătorii filologi observă tendințe de colocvializare, de impregnare a comunicării cu elemente ale oralității. Acestea, în accepția unor cercetători, sunt: „1) tendința de sporire a dialogismului; 2) tendința de utilizare masivă a limbajului colocvial-familiar în comunicare […]; 3) tendința spre o comunicare expresivă (în comunicarea pe internet sunt sesizate tot mai mult aspectul creativ, funcția ludică a limbii); 4) tendința de vulgarizare şi trivializare a limbii" (Kolokolțeva 2011).

Trebuie să subliniem faptul că texte similare celor din rețelele de socializare, adică preluate din oralitatea digitală, sunt prezente deja şi pe paginile ziarelor, în articole publicistice de opinie, mai ales în eseurile-pamflet. Un exemplu concludent în acest sens este următorul: „Şi atunci, Zgonea – singurul cetățean român care a

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

spus:… «*Eu nu scriu k pers publica… scriu k zgonea… altfel contul era diferit… dar se pare k e greutate sa intelegeti… no problem*» – a lovit din nou, nuclear, răspunzând atacului lui Motreanu: «Păi, ştiţi ceva… Noi (PSD-ul) îi spuneam lui Antonescu, Dorel…». Înţelegeţi?! Fereasc㠖ne Dumnezeu!!" (*Marian Sultănoiu Dorel, colegul lui Zgonea, colegul lui Mihai Viteazul*, gandul.info, 02.06.14). Semnificaţiile acestui tip de limbaj sunt la suprafaţă, decodificându-se prin elemente de satiră şi ironie subtile, prin etalarea unei atitudini de desconsiderare faţă de personajul vizat. Descoperim, prin urmare, că realităţile din limbajul virtual trec grăbit în limbajul publicistic, împuternicit a răspândi şi legaliza inovaţiile şi tendinţele din evoluţia limbii.

„Care va fi viitorul acestui limbaj care abia acum se naşte?", se întreabă V. Vintilă. „Este el doar un moft sau o fază pasageră prin care trec tinerii şi care va dispărea în timp sau se va transforma la un moment dat într-o nouă limbă oficială, limba Internetului?" (Vintilă, *Limbajul messenger*). Nu vom încerca să facem prognoze despre cum va evolua acest nou limbaj „oral/scris"; cert este că el există şi că se distinge de celelalte forme de comunicare de până acum. Este, evident, creat pe baza limbajului tradiţional existent; nu s-a inventat nimic în acest sens, nu au fost create alte sisteme de semne lingvistice; au fost doar puţin retuşate, uşor transfigurate în scopuri pragmatice de comunicare. Totuşi, noutatea, prospeţimea expresiei verbale din spaţiul virtual denotă posibilităţi nelimitate ale limbajului, o infinitate de variante pentru comunicare. Sunt necesare pentru aceasta două condiţii: mijloace tehnice noi şi creativitate.

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE

Amza 2005 = Raluca Maria Amza, *Forme şi trăsături ale comunicării mediate de computer*, în Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Limba Română*: *Structură şi funcţionare*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Crystal 2006 = David Crystal, *Language and the Internet*, Cambridge, Cambridge University Press.

Grosseck, Negru 2009 = Maria-Dana Grosseck, Adina Negru, *Chat-ul şi blog-ul – limbaje ale noii generaţii şi influenţa lor asupra comunicării*, http://culturasicomunicare.com/pdf/2008/negru.pdf (accesat 18.08.2013).

Kolokolţeva 2011 = Т.Н. Колокольцева, *Интернет-коммуникация как зеркало основных тенденций развития и функционирования русского языка*, în „Электронный научно-образовательный журнал ВГПУ «Грани познания»", 4 (14), http://grani.vspu.ru/files/publics/1325226177.pdf (accesat 01.04.2013).

Kuznețov 2011 = Андрей Владимирович Кузнецов, *Письменная разговорная речь в онлайн-коммуникации*, în „Молодой ученый",3, Т.2, p. 24–26, http://www.moluch.ru/archive/26/2877/ (accesat 18.05.2013).

Milică 2009 = Ioan Milică, *Expresivitatea argoului*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza".

Mladin 2008 = Constantin-Ioan Mladin, *Spre o recodare a modului de comunicare scripturală. Sau despre tirania democratică a cyberlimb@jului*, în *Distorsionări în comunicarea lingvistică, literară şi etnofolclorică românească şi contextul european*, volum îngrijit de Luminiţa Botoşineanu, Elena Dănilă, Cecilia Holban, Ofelia Ichim, Iaşi, Editura Alfa, http://www.philippide.ro/distorsionari_2008/-237-248%20MLADIN_RED.pdf (accesat 18.05.2013).

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)

Pomian 2009 = Ionuț Pomian, *Stilul funcțional electronic*, în „Dacoromania”, serie nouă, XIV (2), http://www.dacoromania.inst-puscariu.ro/articole/2009_2_3.pdf (accesat 09.08.2013).
Popa 2013 = Claudiu Popa, *Limbajul de Facebook: Ce înseamnă 143. Consultă DICȚIONARUL*, http://www.rtv.net/lista-celor-mai-utilizate-prescurtari-folosite-pe-facebook-reactia-specialistilor-la-acest-fenomen_72918.html (accesat 08.09.2013).
Ungureanu 2014, Elena Ungureanu, *Emoticonul în limbajul mesageriei instantanee*, în *Creativitate lingvală: de la semn la text*, Bălți, Editura PIM, p. 269–278.
Uruşciuc 2008 = Ion Uruşciuc, *Natura semiotico-gramaticală a limbajului virtual scris al SMS-urilor*, în „Limba română” (Chişinău), XVIII, 3–4, p. 113–119.

*

Vakulovski, Alexandru, *KGB-ul e cool*, deschide.md (accesat 20.10.14).
Vintilă, V., *Limbajul messenger*, Blog, 27.09.2011 [online] http://reteaualiterara.ning.com/profiles/blogs/-limbajul-messenger?xg_source=activit (accesat 18.08.13).

DIGITAL ORALITY – A HYBRID FORMAT BETWEEN ORAL AND WRITTEN LANGUAGE OR ANOTHER ORALITY

ABSTRACT

The emergence of a new type of human communication, more specifically the digital orality, develops a gap in the reinterpretation of the oral – written opposition that we can witness nowadays. It is a hybrid form between oral and written human communication, the so-called “written orality”, achieved by means of cyberspace: the internet. Thus, two types of virtual texts can be distinguished: the ones which mostly use a standard literary language (emails, blogs) and the texts, which are mostly made of orality elements (chat, SMS, chatgroup, twitter). This new form of human communication, developed in cyberspace, represents another level in the human language evolution.

Keywords: *communication*, *virtual texts*, *digital orality*, *a hybrid form*, *the internet.*

BDD-A30152 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:43:15 UTC)